

Додѣто царуваше патъ-патаранъ въ тенджиръ града, нѣкому бѣше добръ нѣкому злѣ, нѣ отъ какъ е излязалъ патъ-патаранъ изъ тенджиръ-града и е влязалъ сега да царува царъ царвуланъ въ тенджиръ-града добръ стана за сиромаси. Ехъ свѣтъ туй я, рѣкълъ неотбраній селенинъ и поискалъ да направи попара, за да нагости гостенино си и да го испроводи. Ба, ба, недейте си прави трудъ рекълъ Х. П., азъ ви рѣкохъ и снощи, че трѣба да си трѣгна по мърчина и са надигналъ, като си марамчилъ и торбичката, по гледалъ да упиша додѣ не е станала жената. Е, тѣй като е да та испроводя, отговорилъ селенина, и трѣгналъ подиръ госта си, кого испратилъ до вратията. Хитъръ Петъръ, додѣ излязълъ отъ вратията вървялъ тешко, нѣ като поизминалъ вратника, рѣкълъ си: бѣште крака сега да бѣгаме, и са изгубилъ. По едно си време са надигнала стопанката, примаяла отъ гладъ, спуснала са кадѣ тенджерата, за да са похвали и на мѣжа си, нѣ що да види? Мѣжѣтъ чакъ сега разбралъ приказката на госта си, спусналъ са по него, нѣ то было вече късно, Хитъръ Петъръ уфейкалъ и бѣше далечъ отъ селото.

IX.

Като былъ аргатинъ Хитъръ Петъръ у едно село при дѣда си попа, тамкашнитѣ селени имали обичай по Колада, сѣкій, като си заколи свинята, да занесе на попа по единъ брусъ сланина и по малко месо; тѣй сѣщо и попа, като си заколялъ свинята, раздавалъ на сякиго по малко свинско. Въ тая година, кога былъ Хитъръ Петъръ при дѣда попа, свинското твърдѣ са търсяло и са продавало скѣпо. Попа ималъ дорѣ два